

veel, *Myosotis sylvestris* komt er in de weilanden ook voor, *Veronica serpyllifolia* vindt men er in enkele exemplaren.

Nog een paar minuten wandelens en we zijn weer in ons dorp. We zien in de tuinen als onkruid boonenkruid (*Satureja sativa*), de kleine en zelden de akkerleeuwebek (*Linaria minor* en *L. arvensis*). Langs de vuilnisshooopen zien we de groote witte bloemen van den giftigen doornappel (*Datura stramonium*) en op den muur van den pastorietauin groeit de aardige witroze *Sedum album*; en tot besluit ontdekken we in een klaverveldje de klavervreter (*Orobanche minor*).

Maar voor vandaag is de tocht lang genoeg geweest en we zullen een volgenden keer een ander stukje van hieruit gaan bezien.

Well (L.).

DR. A. WILLEMSE.

N. B. Op de Molenberg worden ook nog gevonden: *Lepidium perfoliatum*, *Vicia villosa*, *Silene dichotoma*, *Anchusa officinalis* en *Trigonella coerulea*.

JUNIMORGEN OP HET NAARDERMEER.

INDELIJK hebben wij dan eens op het Naardermeer rondgedobberd. Wij hadden er reeds zooveel van gehoord en gelezen, ook wel de hoentjes zien wegduiken of een eend zien broeden als wij er met den trein doorstoomden, maar op het meer zelf, tusschen het wuivende riet, waren wij nog niet geweest.

Zeër jammer, troffen wij het niet bijzonder. Door het mooie weer in het vroege voorjaar, waren de vogels erg vlug geweest met het opzetten van hun huishouding en het gevolg daarvan was, dat, toen wij op 10 Juni kwamen, volledige nesten bijna niet te vinden waren en de jonge vogels reeds zóó groot waren, dat zij niet meer op de nesten bleven, maar zich ijlings heenrepten als wij naderden. Van de jonge lepelaars vlogen er zelfs verscheidene exemplaren weg, toen wij ze van wat nader wilden bekijken.

Dat neemt niet weg, dat we een morgen vol afwisseling hebben gehad en veel nieuws hebben gezien.

Met de eerste Gooische waren wij de stad uitgegaan, die ons luid klingelend naar de Hakkelaarsbrug voerde. Het weder was schitterend, heerlijke zonneschijn en een verfrischend windje.

Om ongeveer half acht waren wij aan de visscherij en scheepten wij ons in.

In de verte hoorden wij reeds het somber geluid van den roerdomp en werden verwelkomd door eenige zwarte stern-tjes, die onophoudelijk heen en weder flitsten.

Langs de broedplaats der kokmeeuwen ging het naar de Lepelaarskolonie. Eieren vonden wij daar niet. Wel waren enkele exemplaren bezig nieuwe nesten te bouwen of de oude te restaureeren. Wij verlaten hun gebied, nu keerde ook de rust weder en verdwenen de oude vogels met hangende pooten en naar beneden gericht snavel, een eigenaardige halve-hoepel-vorm, tusschen het riet.

Onderweg hadden wij ook een karakietennest bewonderd, kunstig vastgevlochten aan vijf rietstengels. In het diepe nestje lagen twee eitjes, blauw met bronzen vlekjes. Jammer, dat het legsel niet volledig was. De groote karakiet hield zich schuil, maar wel hoorden wij zijn schorren «zang».

Langs zwanebloem, lisch, gele en witte plomp ging het nu naar de meeuwenkolonie. Luid krijtend omzwermden ons de bevolking. Het oog met mooi wit randje omgeven, scherp zich afteekenend tegen het chocoladebruin van den kop. Ook hier weder, slechts enkele eieren en nog minder zichtbare jongen.

De jonge vogels zijn aardig van vorm en fraai van teekening. Eén jonge vogel lag half opgevreten op het nest.

Een twaalfstal eenden reppen zich voort en hoog in de lucht zweeft statig de kiekendief. Wij hebben zijn jongen een bezoek gebracht, diep in 't riet. Vier nijldige vogels zaten daar, wachtend op hun maal. Met wijd geopenden bek en brutaal lichtende oogen, staarden zij ons aan en doorboorden met hun blik nog onze ruggen, toen wij hen weder verlieten.

Ook de purperreigers hebben wij nog met een bezoek vereerd. De oude vlogen heen bij onze nadering, maar wij hebben toch hun mooi blauwe eieren en jongen kunnen bezien. De lange halzen en puntige snavels gingen in de lucht toen Hoetmer een roeiriem boven hen hield. Zij verkeerden blijkbaar in de meening, dat pa of ma hen iets kwamen brengen.

Ten slotte zagen wij nog een nest van het vischdiefje, waarop 2 jongen en 1 ei, en keerden toen weder huiswaarts.

Amsterdam, Juni 1912.

H. M. TOUBER JR.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

NATUURBESCHERMING. ¹⁾

Beschermende wetten, noodzakelijk en effectvol als ze zijn tegen de leelijke neigingen van den mensch, zijn echter niet zóó nuttig voor het doel van vogelbescherming als verlichte ideeën van het publiek. Daarom hoop ik, dat kennis van den rol die de vogels in de natuur spelen, wijd uitgestrooid wordt, en dat de schoolkinderen niet alleen onderwezen worden in algemeene betekenissen die de vogels hebben, maar ook in het speciale van elke soort. Ze moeten ze van uiterlijk leeren kennen en men moet hun duidelijk maken, dat het tot de plichten van goeie burgers behoort, alle vogelnesten ongestoord te laten, ze niet te vangen, te schieten noch voor voedsel noch voor sport.

ARTHUR HOWELL.

Biological Survey Bulletin No. 29.

Gedurende een paar weken dezen zomer een reis door Zwitserland, Tirol en Beieren makende, viel me sterk op, hoe in de winkels en op aanplakplaatsen mooi-geteekende effectvolle reclameplaten hangen van de vereenigingen voor natuurbescherming. In ons land vindt men zoo iets nog niet. Zou het geen aanbeveling verdienen, dat de dusdanige vereenigingen in ons land ook in deze richting iets deden? Een fijn gekleurde avondplaat met bijna levens-groote boschuil in een denneboom, en daaronder naam en adres en doel der vereeniging, zooals ik o. a. zag, werkt, dunkt mij, véél meer, dan de bekende bordjes: spaar de vogels. Er zijn nog zóóveel menschen die het *mooie* van de natuur en het noodzakelijke van haar

¹⁾ Door plaatsgebrek deze keer geen vervolg van 't stuk van Behn.